

тата бѣше по-трудна. И двама го познахте. Но когато ти приближи къмъ него, той обърна глава и тръгна къмъ тебе. А когато просякътъ го похваха, той сви уши и дигна глава. По това познахъ, че ти си истинския стопанинъ на коня.

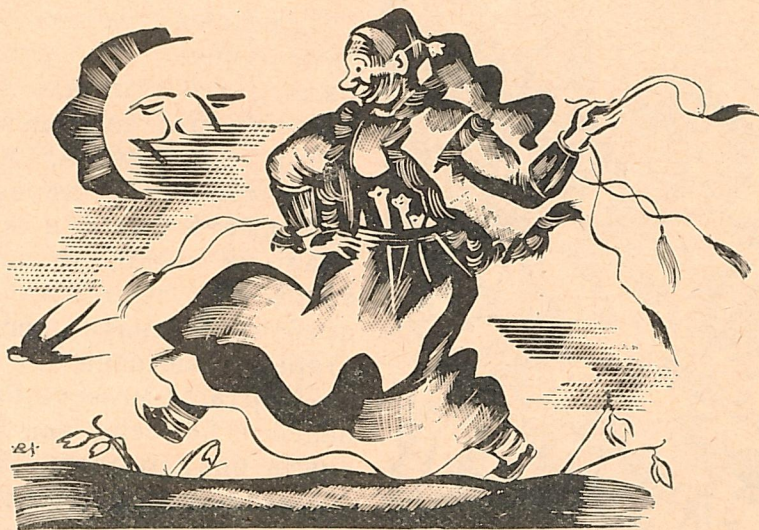
Тогава престорениятъ търговецъ рекълъ:

— Азъ не съмъ търговецъ, а

царь Бауакасъ. Дойдохъ да видя истина ли е онова, що разказватъ за тебе. Сега разбрахъ, че ти си мждъръ и справедливъ сждия. Искай отъ мене каквото пожелаешъ, и азъ ще те наградя богато!

— Не ща награда, царю чести-ти. Азъ съмъ щастливъ, чемоятъ царь ме похвали, загдето служба на истината и правдата!

Левъ Толстой

БАБА МАРТА

Баба Марта днесъ фучи,
тя сърдита е, личи:
погна малкитѣ играчи,
сбра ги въ стаитѣ да плачатъ.
Затъмни навредъ небето,
свирна съ вихри изъ полето,
та овчари изпоплаши,
рано тръгнаха по пѣши.

А на топло въ гжсталаци,
цѣфналитѣ кукуряци
съсъ кокиченцата бѣли,
тихичко сж се засмѣли.
Слушатъ, гушатъ се, нехаятъ;
баба Марта тѣ си знаятъ:
днесъ е зла, фучи, лудѣй;
утре — ще имъ се засмѣй!

Ст. Цанкова-Стоянова